Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

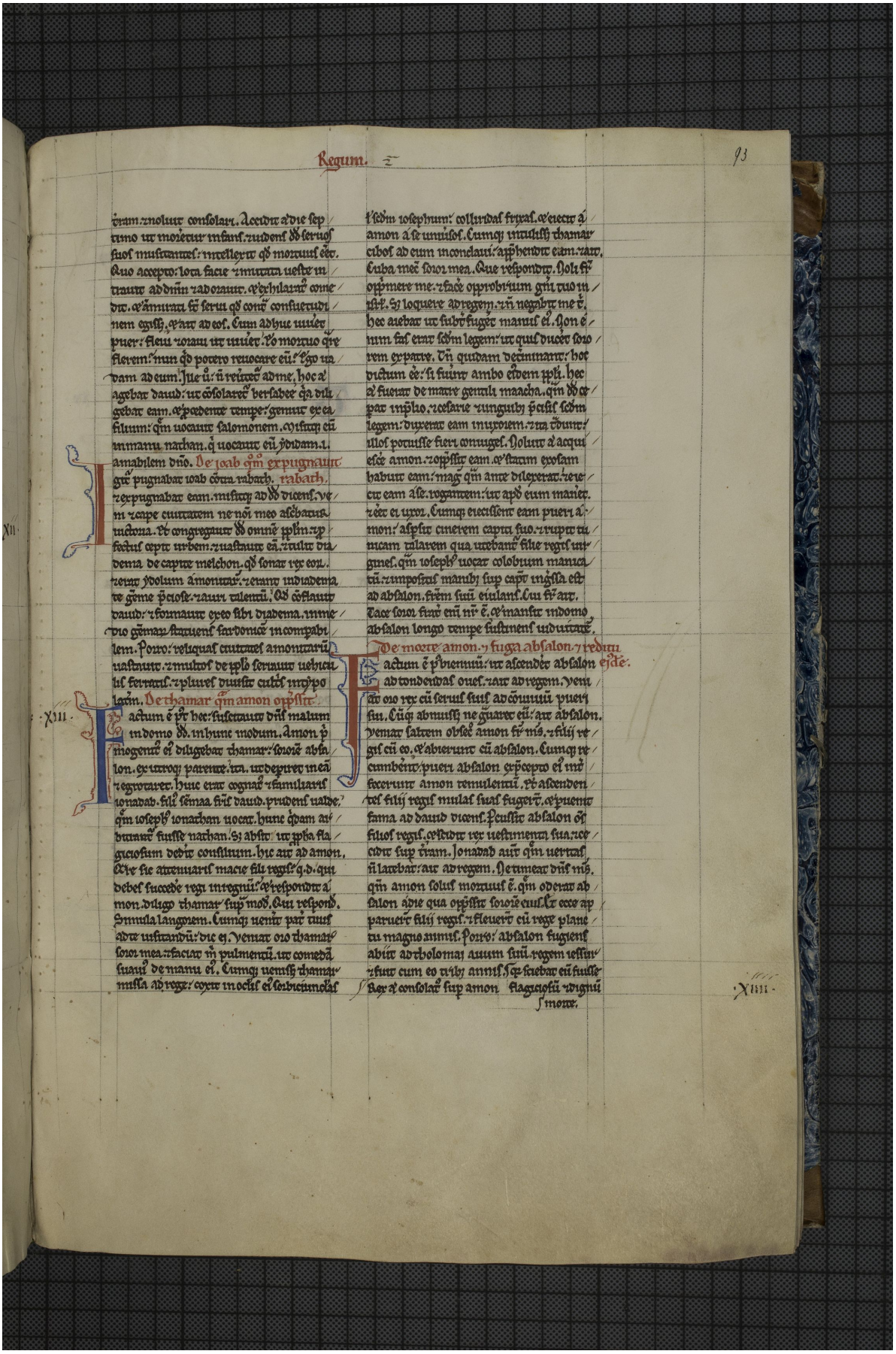

Regum. 93

ram. ꝛ noluit consolari. Accidit a die sep
timo ut moreretur infans. Rudens dd seruos
suos mussitantes: intelleruit qd mortuus esset.
Quo accepto: lota facie ꝛ mutata uestimenta
uenit ad domum dñi ꝛ adorauit. Et reuersus ad
domum suam petiit panes. Quos cum comedisset
surrexit, et ait ad eos. Cum adhuc uiueret
puer: fleui ꝛ orani ut uiueret. Et mortuo puero
fleui: nunc qd possum reuocare eum? Ego uadam
ad eum. Forsitan miserebit mei dñs, hoc a
gebat dauid: ut consolaret uxorem suam. Et dilexit
eam. Et paulatim tempore: genuit ex ea
filium: qui uocatus est salomon. Et dilexit eum
dñs manu nathan. Et uocauit eum ydidam. i.
amabilem dño. De ioab qui expugnauit
qui pugnabat ioab contra rabath. rabath.
et expugnabat eam. misit ergo dd dicens. Ve
ni ꝛ cape ciuitatem ne ego mei accipiam
uictoria. Et congregatur dd omnis populus ex
ercitus cepit urbem: ꝛ uastauit eam. Et tulit dia
dema de capite melchon. qd erat pondo auri.
erat ydolum ammonitarum. ꝛ erant in diadema
te gemme preciose. ꝛ auri talenta. Et collocauit
dauid: ꝛ fecerunt ex eo sibi diadema. Fuit
duo genera statuendi fardorum in compari
lem. Porro: reliquas ciuitates ammonitarum
uastauit. ꝛ multos de populo seruauit uehicu
lis ferratis. ꝛ plures duxit cum ligonibus
ferreis. De thamar quam amon oppressit.
Factum est per hec: fuscitauit dñs malum
in domo dd. in hunc modum. Amon fi
lius dilexit et dilegebat thamar sororem abso
lon. ex utroq parente. Ita. ut deperiret in ea
ꝛ egrotaret. huic erat cognatus ꝛ familiaris
ionadab. filius semaa fratris dauid. prudens valde.
qui ioseph ionathan uocat. hunc quam ad
duxerat fuisse nathan. Et abiit ut ypocrita
gicosum dedit consilium. hic ait ad amon.
Vide ne tu ammonitis macie filii regis? q. d. qui
debet succedere regi in regnum. Et respondit a
mon. diligo thamar fratrem meum. Cui respond.
Simula languorem. Cumq uenit pater tuus
adire uisitandum. dic ei. Veniat oro thamar
soror mea. ꝛ faciat in palmento. ut comedam
suauis de manu eius. Cumq uenisset thamar
missa ad regem: coepit in oculis eius dolcius lo
qui

Et sedit ioseph: collurdal frater. Et erexit a
mon a se unusquisq. Cumq uniuersi thamar
cibos ad eum in conclaui. apposuisset eam. ait.
Cuba mecum soror mea. Que respondit. Noli fra
ter opprimere me. ꝛ face opprobrium cum tuo in
israhel. Sed loquere ad regem. qui non negabit me ei.
hec aiebat ut subito fugere manus eius. Non e
nim fas erat sedem legem: ut quis duceret sororem
rem exparte. Tu quidam deliniuntur. hoc
dictum est. Et fuerunt ambo eidem patri. hec
autem fuerat de matre gemula maacha. quam dd ex
pat impio. ꝛ celare nunquid potuit sedem
legem: duxerat eam in uxorem. ꝛ ita euenit:
illos potuisse fieri connubia. Voluit ergo acqui
escere amon. ꝛ oppressit eam. Et statim exosam
habuit eam: magis quam ante dilexerat. Dixit
ei eam abire. rogantem: ut apud eum maneret.
Nec ei uxor. Cumq execrasset eam puer ab
mon: aspexit cineres capiti suo. ꝛ rupta tu
nicam talarem qua utebantur filie regis ut
gnes. quam ioseph uocat colobium manica
tum. ꝛ imposuit manibus sup caput ingressa est
ad absalon. fratrem suum. eiulans. Cui ille ait.
Tace soror tua cum nobis est. Et manebit in domo
absalon longo tempore sustinens uiduitatem.

De morte amon. ⁊ fuga absalon. ⁊ reditu

Factum est per biennium: ut ascenderet absalon esde.
ad tondendas oues. erat ad regem. Venit
autem ad eum rex cum seruis suis ad communia pueri
sum. Cuius cum nullis ne grauet eum: aut absalon.
veniat saltem obsecro amon frater mi. ꝛ filii re
gis cum eo. Et abierunt cum absalon. Cumq re
cumbentium pueri absalon precepto eius inu
secerunt amon remulenti. Et ascenden
tes filii regis mulas suas fugerunt. Et puenit
fama ad dauid dicens. Percussit absalon om
nes filios regis. Et stetit rex uestimenta sua. ꝛ re
cubuit sup terram. Jonadab autem cum uenisset
illacebat: aut ad regem. Non timeat dns mi.
quia amon solus mortuus est. quem oderat ab
solon a die qua oppressit sororem eius. Et ecce ap
parebunt filii regis. ꝛ fleuerunt cum rege plane
tu magno nimis. Porro: absalon fugiens
abiit ad tholomai auum suum. regem gessur
ꝛ fuit cum eo tribus annis. Et requiescebat cum fuisset
Rex ad consolan sup amon flagitiosum ꝛ dignum
morte.